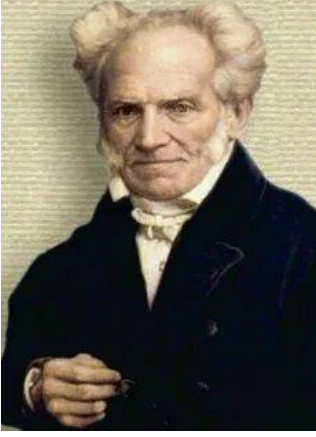

Emilio Carrere Moreno - Madrid (1881- 1947), modernist çöküşün şiirsel akımına mensup İspanyol şair, gazeteci ve anlatıcıydı. **José de Espronceda**, **Heinrich Heine** ve **Gustavo Adolfo Bécquer**'de görülen romantizmin etkisinde kalmıştır.

Schopenhauer (1788-1860):

Alman filozof, yazar ve eğitmandir. Alman felsefe dünyasındaki ilklerdendir.

Dünyanın anlaşılmaz, akılsız prensipler üzerine kurulu

nedenselliklerinin olduğunu söyleyerek dikkat çekmiştir. Ayrıca Nietzsche'nin ilk akıl hocasıdır. Arthur Schopenhauer felsefesini anlamada hayat öyküsü önemlidir. Hayatı bir ıstırap olarak gören filozofun yaşadıkları felsefesini etkilemiştir. Babası tüccar Heinrich Floris, annesi edebiyatçı Henrietta Trosiener'dir. Babası 9 yaşından itibaren ticari seyahatlerine Arthur'u da götürür. Daha sonra özel

ticaret okuluna gönderir. Oğlunu ticaretteki varisi olarak görmektedir. Arthur 1805'te ticari katip olarak işe başlar. Aynı yıl babası ölür. Annesi ticareti bırakıp akademik hayata devam etmesini ister. Zaten gönlü olmayan Arthur yüksek liseye başlar. Hocasını sert şekilde eleştirdiği için buradan ayrılır. Daha sonra üniversiteye kaydolur. Tıp okumaya başlar, sonra felsefeye yönelir. "Yeter Sebep İlkesinin Dört Farklı Kökü Üzerine" adlı çalışmasıyla Jena Üniversitesi'nden doktora derecesi alır. Annesinin açtığı toplantı salonunda Arthur birçok düşünürle fikir münasebetinde bulunur. Goethe 'de bunlardan biridir. Doğu bilgeliği ile ilgilenir. Doğu mistisizmi ve panteizmi araştırır. Newton'u eleştirir. Berlin Üniversitesi'nde öğretim üyeliğine kabul edilir. Aynı fakültede ders veren Hegel için: "Eserlerinin dörtte üçü safi saçmalık, dörtte biri de paradoks olan" tanımını yapar. Hegel'in dersleri ile aynı saatte ders işler. İnsanların iki seçenekten kendisini seçmesini bekler ancak yanılır. Derslere gelen olmayınca seyahate çıkar. "Alman felsefesinde putkırıcılık" yaptığı için övülür. Hayatının son yıllarını ünlü bir filozof olarak geçirir. Kendi tanımıyla, bir insan düşmanıdır ve tek arkadaşı köpeğidir. 21 Eylül 1860'ta 72 yaşında vefat eder.

REPROCHE A SCHOPENHAUER

¡Viejo Schopenhauer, doloroso asceta,
siniestro filósofo y amargo poeta

¿Por qué me dijiste

que el amor es triste, que el bien es
incierto? - ¿Por que

no ocultaste que el mundo es tan triste?

... ¡Aunque sea cierto!

Yo amé a las mujeres. ¡Oh, carne fragante,
senos en flor, dulce misterio sensual!

SCHOPENHAUER'A SÍTEM

Ey kocamış Schopenhauer, acılar korkuluğu,
uğursuz feylesof, zehirli şair,
Neden söyledin bana onu,

neden saklamadın dünyanın ve aşkın
güvenilmez ve acı olduğunu? - Neden?
... Olsa bile doğru!

Ben sevmiştim kadınları. Mis kokulu beden,
gül çiçek memeler, aşkın tatlı gizi!

¡Yo amaba la vida,
envuelta en un magno fulgor de ideal.

Yo amaba la vida,
pero tú dijiste que todo es dolor,
que el amor es carne sensual y podrida,
¡y ya nunca tuve ni gloria ni amor!

Tu voz emponzoña todo lo que ha muerto:
tu voz emponzoña todo lo que existe.
Dime, viejo horrible, aunque sea cierto,
¿por qué no mentiste?

Agreste filósofo de las negaciones;
yo era soñador y crédulo y fuerte,
tú has roto el encanto de mis ilusiones
y me das la fría verdad de la muerte.

Dice tu profunda y amarga verdad:
“¡Triste humanidad,
vivir es dolor y angustia el amor,
amar es hacer eterno el dolor!”

¡ Oh sabiduría cruel y dolorida!
¡ Amor es el dolor!
Pero sin amor,
¿qué importa la vida?

Viejo Schopenhauer, triste enamorado
de la muerte, ¿acaso tú nunca has amado?
¿O es que amaste demasiado
y aun sangra tu dislacerado corazón?

Amargo poeta, ¿por qué me dijiste
qu'el mundo es dolor, el bien es incierto?
Por toda la vida mi vida está triste.
Dime, viejo horrible, ¿por qué no mentiste?
...¡Aunque sea cierto!

EMILIO CARRERE (1880 - 1947)

Yaşamı seviyordum ben,
pırıltılı ülkülerle çevrili.
Yaşamı seviyordum ben,
Ama sen dedin ki her şey boştur,
dedin ki aşk bir çürümüş et...
ne zevk buldum ondan sonra, ne huzur!

Sesin zehir saçıyor işitenlere,
zehirliyor ölü diri her şeyi.
Neden kullanmazsın yalanı, söyle,
örtmek için o korkunç gerçekleri?

Sen ey sefil olumsuzluk bilgesi;
düşlerim vardı hep, inancım, gücüm,
kırdın içimdeki tüm hevesi
o soğuk gerçeği gösterdin: ölüm.

O ağılu derin gerçek ne der:
“Zavallı insanlık!,
yaşam bir sızıdır, aşksa keder,
sevmek sonsuzlaştırır dertleri, yazık!”

Sen ey zalim işkenceci bilgelik!
Aşk acı çekmektir dersin, amennâ.
Ama aşk da olmasa şu dünyada
neye yarar nefes almak, dirilik?

Ey kocamış sevdalısı mezarın,
yoksa sen hiç sevmedin mi ömründe?
Yoksa çok mu derinden yaralandın,
akan kanlar dinmiyor mu gönlünde?

Acı dilli şair! Neden söyledin
ki dünya çiledir, gülüşler sahte?
Ömrümü hüznle ziyan eyledin.
Söyle, moruk, neden yalan söylemedin?
... Bir büyük aldanış olsa bile!

yazan: **EMILIO CARRERE** (1880-1947)
İspanyolca'dan çeviren: **A.CENGİZ BÜKER**